

sultat, at den negative udviklingspiral vil fortsætte.

Skal man løse problemet med de negative udviklingsspiraler, så er det helt andre midler, der er effektive, og som skal tages i brug. Grundlæggende bliver opgaven at sørge for, at der er mange flere boliger, der deltager i løsningen af de boligsociale problemer. Vi skal åbne op for alle de mange almene afdelinger, der i dag i praksis næsten aldrig får beboere med boligsociale behov. Jeg synes også, at de borgerlige godt kunne tænke på, at der faktisk er kommuner, der i dag ikke har almene boliger i tilstrækkeligt omfang. De bør også have, så de kan være med til at løse de boligsociale problemer.

Jeg synes også godt, at man kan tænke på, at de private udlejere også godt kunne bidrage bedre til en løsning af de boligsociale problemer og så endelig få bygget nogle flere almene boliger. Problemerne opstår i høj grad, fordi vi har for få almene boliger.

Jeg har svært ved ikke at se dette forslag som udelukkende et ideologisk bestemt forslag. Det virker, som om V og K ikke kan lide de almene boliger, og det virker egentlig, som om den borgerlige ideologi har en sådan forherligende kraft, at man ikke behøver forholde sig til virkeligheden. Det ville være befriende, hvis V og K blot kunne øve en lille smule selvkritik over for deres egen ideologi, også når man formulerer et forslag. Det hjælper ikke, at man kommer herop på talerstolen bagefter og siger, at der kan være forskellige betingelser osv., det kan fungere under. Som forslaget er formuleret, vil det få den virkning, jeg nu har nævnt.

I forherligelsen nævner man overhovedet ikke de vanskeligheder, man kan komme ud for både i administrationen og i beslutningsprocessen ved at have flere forskellige boligformer i samme bygning, og det er i øvrigt også uklart, om det skal være muligt at overtage på både andelsbasis og ejerbasis i den samme ejendom.

Vi kan også gå til udlandet og se, hvad man har prøvet dér. De central- og østeuropæiske lande har prøvet noget lignende. Efter frigørelsen fra de statslige styreformere var folk helt vilde med at komme til at eje deres egen bolig, og de var lige så blinde i deres forherligelse af ejerboligen, som V og K åbenbart er. Det har givet vanskeligheder at have forskellige økonomiske interesser i den samme ejendom og sidst, men ikke mindst, en begyndende segregering på boligmarkedet, som de ikke har kendt, og

som vi også vil få forstærket, hvis vi følger V's og K's forslag.

Nu har jeg ikke så mange forhåbninger om, at V og K vil lære af SF, men man kunne måske lære af fru Thatcher, for hun gjorde virkelig de samme erfaringer: Hun nærrede en meget stor foragt for de kommunale boliger, og hun ønskede at udrydde dem, men hun måtte erkende, at de faktisk havde en boligsocial funktion, og så indførte hun faktisk den almene bolig i England og gav den et ganske stort skub fremad.

Vi er bange for, at hvis forslaget her gennemføres, vil det medføre en minimering af den almene sektor, og som jeg sagde før, kunne vi få svært ved at løse de boligsociale opgaver. Og man kan spørge V og K – det ligger der jo ikke nogen tanker om i deres forslag – hvorledes vi skal løse de boligsociale opgaver, hvis de almene boliger forsvinder.

I SF er vi ikke kun imod forslaget, fordi vi synes, det er usagligt i forhold til det formål, det angiver at skulle tjene; vi mener, den almene sektor har en vigtig opgave at klare på det samlede boligmarked, og vi vil gerne have udviklet og udvidet den almene sektor. Der er allerede et omfattende beboerdemokrati, og det kan udvikles videre. Der er allerede sket en betydelig udvidelse af beboernes råderum, og det kan vi også arbejde videre med. Der er fortsat mange muligheder i den almene sektor, som vi synes skal bruges, og som også kan gøre, at den udvikler sig på en helt anden måde, end vi har set i de almene bebyggelser, hvor der er en negativ udviklingspiral.

Egil Møller (DF):

I modsætning til den forrige ordfører skal jeg forsøge at anlægge en lidt mere positiv linje over for forslaget.

Forslagsstillerne ønsker, at lejere i almene boliger får mulighed for at blive herrer i egen bolig, og det vil sige, at boligsituationen ændres fra det nuværende lejerforhold til et ejerforhold, enten som ejerlejlighedsejere eller som andelsboligejere, og som sagt har Dansk Folkeparti stor forståelse og sympati for dette.

Antallet af lejeboliger i Danmark svarer til ca. 45 pct. af husstandene, som sammen med de øvrige boligformer udgør ca. 2½ million boliger, og Dansk Folkeparti ser gerne en yderligere stigning i procentsatsen af ejerboliger. Hvis vi f.eks. sammenligner med Norge, Finland og Storbritannien, udgør ejerboligerne dér hen-